

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17Csp/144/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217215528
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2217215528.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, proti žalovanému: O. K., J.. XX.XX.XXXX, G. J. J.. XXXX/X, O. N., o zaplatenie 1.400,34 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti istiny 956,22 eur s prislúchajúcim príslušenstvom, v časti vyčíslených úrokov vo výške 743,78 eur a v časti nevyčíslených úrokov a úrokov z omeškania zo sumy 444,12 eur uplatnených do 20.03.2019 z a s t a v u j e .

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 64,68 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazže žalovaného k zaplateniu istiny vo výške 1.400,34 eur spolu s príslušenstvom podľa žalobného návrhu a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že pôvodný veriteľ na základe úverovej zmluvy zo dňa 22.12.2010 poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.000,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných anuitných splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s platením splátok úveru vyhlásil veriteľ po predchádzajúcej výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 04.09.2014 listom z 22.09.2014 mimoriadnu splatnosť úveru k tomuto dátumu a zároveň vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dlžnej sumy. Žalovaný do podania žaloby zaplatil celkovo sumu 2.555,38 eur (č.l. 29, 30), pričom počas konania žalovaný uhradil ďalších 1.700,- eur (č.l. 103-106).

2. Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa C.s.p., spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadril v lehote 15 dní, súd doručil žalovanému do vlastných rúk dňa 09.06.2019. Žalovaný uplatnený nárok žalobcu nijako nesporoval a k žalobe sa nijakým spôsobom nevyjadril.

Podľa § 145 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

3. Nakoľko žalobca ešte pred prvým pojednávaním vo veci (podaním zo dňa 18.11.2019) vzal svoju žalobu čiastočne späť v časti istiny 956,22 eur s prislúchajúcim príslušenstvom, v časti vyčíslených úrokov vo výške 743,78 eur a v časti nevyčíslených úrokov a úrokov z omeškania zo sumy 444,12 eur uplatnených do 20.03.2019, súd konanie v týchto častiach výrokom I rozsudku zastavil podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP bez zisťovania súhlasu žalovaného.

4. Vo veci bolo nariadené pojednávanie, ktoré súd vykonal v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalobcu a nijako neospravedlneného žalovaného v súlade s príslušnou úpravou C.s.p. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (najmä žaloba č.l. 1-61, výzva na úhradu dlžnej sumy s doručenkou z 22.09.2014, upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru s podacím hárkom č.l. 35-36, zmluva o úvere z 23.12.2010, VOP a sadzobník poplatkov, aktuálny stav úver k 07.06.2017, predpis splátok k zmluve, zmluva o postúpení pohľadávok č. 3/2017 z 13.06.2017 s prílohou, vyjadrenie k výzve zo dňa 18.11.2019 s prílohami č.l. 103-108 a zo dňa 13.01.2020, odpoveď na lustrácie). Súd na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci: Pôvodný veriteľ (Poštová banka a.s.) je spoločnosť, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov (banková činnosť). Žalovaný ako dlžník nekonal v predmetnej sporovej veci v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Pôvodný žalobca a žalovaný dňa 22.12.2010 uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorou bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2.000,- eur za podmienok uvedených v zmluve (obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere). V súlade s bodom 2.2 úverovej zmluvy v spojení s článkom 6 Obchodných podmienok pre úver - dostupná pôžička v znení účinnom od 02.11.2010 vyhlásil veriteľ, po predchádzajúcej výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 04.09.2014, listom z 22.09.2014 mimoriadnu splatnosť úveru k tomuto dátumu z dôvodu omeškania žalovaného s platením splátok úveru riadne a včas a zároveň vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dlžnej sumy. Žalovaný do podania žaloby zaplatil celkovo sumu 2.555,38 eur (č.l. 29, 30), pričom počas konania žalovaný uhradil ďalších 1.700,- eur (č.l. 103-106). Žalobca si v tomto konaní po čiastočnom späťvzati žaloby uplatňoval voči žalovanému zvyšok istiny 444,12 eur spolu s riadnymi úrokmi vo výške 24,50 % ročne zo sumy 444,12 eur od 21.03.2019 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 444,12 eur od 21.03.2019 do zaplatenia. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13.06.2017, ktorá bola uzatvorená medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, ako postupníkom, bola pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, postúpená na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692. V dôsledku tohto mal súd osvedčenú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto spore podľa § 526 Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

5. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že pôvodný veriteľ uzavrel predmetnú zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ako spotrebiteľ. Žalobca sa domáhal svojich nárokov z titulu zmluvy, ktorou boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky a tento sa zaviazal vrátiť ich v dohodnutých mesačných anuitných splátkach spolu s príslušným úrokom. Pretože pôvodný veriteľ poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný ho neprijímal na takéto účely, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva z 22.12.2010 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom, pričom na daný právny vzťah sa vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) bolo potrebné preskúmať, či v listinách tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto ustanovení pod písm. a) až y).

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím na skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol do 31.01.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

6. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva bola uzatvorená platne, má písomnú formu a všetky jej náležitosti sú na listinách, ktoré tvoria súčasť zmluvy. Žalovaný nárok žalobcu nijako nesporeval po vecnej, ako ani po právnej stránke. Vyhodnotením vykonaného dokazovania, a to aj s ohľadom na splnenie obsahových náležitostí úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. však súd dospel k záveru, že žaloba je vo zvyšnej časti neopodstatnená, a preto ju súd zamietol (výrok II).

7. Súd k zvyšnej časti žaloby (výrok II) uvádza, že pokiaľ ide o pôvodne uplatňované riadne (zmluvné) úroky z dlžnej istiny, ktoré vznikli a vznikajú od vyhlásenia splatnosti úveru (po 22.09.2014) až do zaplatenia (vyčíslené a nevyčíslené riadne úroky nad rozsah úrokov vzniknutých do predčasného zosplatenia úveru vo výške 140,13 eur podľa výzvy na úhradu dlžnej sumy z 22.09.2014 č.l. 32), tieto úroky podľa názoru súdu nie je (nebolo) možné žalobcovi priznať. Podľa názoru súdu totiž z ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi teda patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, a to aj v prípade jeho predčasného zosplatenia, pričom následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998). Takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14).

V podstate ide o to, že pri zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie poskytnutej istiny úveru vrátane úrokov vzniknutých (resp. kapitalizovaných) ku dňu zosplatnenia úveru a má právo získať okamžite späť celú sumu poskytnutých (požičaných) peňazí, a teda na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na riadne úroky za poskytnutie (požičanie) peňažných prostriedkov aj po zosplatnení úveru. V opačnom prípade by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby ku zmene záväzku nedošlo, pričom spotrebiteľovi by už neboli garantované práva, ktoré mu v súvislosti s dohodnutým splácaním úveru vyplývali zo zmluvy pred vyvolanou zmenou. Ba čo viac veriteľ by mohol úroky inkasovať aj v oveľa väčšom rozsahu a v kratšej dobe, než na základe pôvodného splátkového kalendára, nakoľko by už nebol ohraničený postupnosťou splácania úrokov z istiny a ani dohodnutým celkovým rozsahom úrokov z úveru a dlžník by musel platiť riadne úroky z celej dlžnej istiny bez akéhokoľvek časového a objemového limitu až do úplného zaplatenia tejto istiny (žalobca totiž žiadané úroky nelimitoval ani pôvodne dohodnutou celkovou sumou úrokov vypočítanou podľa pôvodného splátkového kalendára, na ktoré úroky by mal žalobca nárok pri riadnom splácaní úveru počas doby trvania zmluvného vzťahu). Jednorazovým zosplatnením úveru vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie (podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.), keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava pri spotrebiteľskom vzťahu pre obchádzanie zákona (a to najmä zákonných ustanovení uvedených v tomto a v predchádzajúcom bode odôvodnenia, a v toho dôsledku aj ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, resp. taká zmluvná úprava je taktiež na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo takú zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

8. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti (v časti prevyšujúcej nárok podľa výroku I, pri ktorom bolo konanie zastavené) zamietol (výrok II). Dôvodom zamietnutia bola skutočnosť, že z aktuálneho stavu úveru ku dňu 07.06.2017 (č.l. 29 spisu) vyplýva, že po predčasnom zosplatnení úveru listom z 22.09.2014 bola žalovaným do podania žaloby uhradená suma 526,82 eur, pričom počas konania žalovaný uhradil ďalších 1.700,- eur (č.l. 103-106). Uvedené úhrady podľa vyššie uvedeného právneho názoru súdu (odsek 7) mohli byť započítané v prípade riadnych úrokov len na sumu úrokov vzniknutých do predčasného zosplatnenia úveru uvedenú v liste z 22.09.2014, a to vo výške 140,13 eur, pričom zvyšok úhrad (2.226,82 eur - 140,13 eur = 2.086,69 eur) mohol byť započítaný na celý zvyšok istiny podľa uvedenej výzvy z 22.09.2014 v zostávajúcej výške 1.539,73 eur (z toho neskoršie úhrady podľa podania z 18.11.2019 mohli byť započítané na istinu vo výške zostatku 1.153,04 eur) s tým, že po týchto zápočtoch ešte zostane suma 546,96 eur, ktorou sú nepochybne pokryté v celom rozsahu aj úroky z omeškania z dlžnej istiny do jej úplného zaplatenia (aj keby boli tieto úroky z omeškania počítané z celého zvyšku istiny 1.539,73 eur po celú dobu omeškania až po poslednú úhradu žalovaného, t.j. od 22.09.2014 do 20.03.2019, tieto úroky by predstavovali sumu cca 350,- eur, teda sumu nižšiu, než činí žalovaným zaplatená suma už po odrátaní celej istiny úveru a riadnych úrokov vzniknutých do jeho predčasného zosplatnenia - 546,96 eur). Uvedený spôsob zápočtu úhrad žalovaného pritom platí aj vtedy, pokiaľ žalobca jednotlivé úhrady započítal na iné čiastkové nároky, než na ktoré mal podľa vyššie uvedeného názoru súdu nárok, a preto aj keď bolo konanie zastavené (aj) v časti inak neoprávneného príslušenstva istiny podľa požiadavky žalobcu v jeho čiastočnom späťvzati žaloby, toto nemá vplyv na posúdenie oprávnenosti toho nároku žalobcu, ktorý zostal predmetom konania v zmysle odseku 3 odôvodnenia tohto rozsudku z uvedených hľadísk. Nakoľko už bola pred podaním žaloby a počas konania uhradená celá oprávnená pohľadávka žalobcu pozostávajúca z jeho vyššie uvedených oprávnených čiastkových nárokov, a to aj vrátane úrokov z omeškania z nich, žalobca už nemá nárok na žiadne iné plnenie nad rámec uvedeného, a preto jeho žaloba v zostávajúcej časti o zaplatenie istiny 444,12 eur spolu s riadnymi úrokmi vo výške 24,50 % ročne zo sumy 444,12 eur od 21.03.2019 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 444,12 eur od 21.03.2019 do zaplatenia, bola súdom v II. výroku rozsudku zamietnutá.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 2 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 64,69 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci úspešný na 82,34 % (uplatnený nárok bol opodstatnený v časti žalovaným dobrovoľne uhradeného zvyšku istiny, ktorú si žalobca oprávnené nárokoval, a ktorá bola v daných súvislostiach rozhodujúca pre určenie celkového procesného úspechu strany v spore - 1.153,04 eur podľa odseku 8 odôvodnenia) a neúspešný na 17,66 %, t.j. čistý úspech žalobcu predstavuje 64,69 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok III).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).